

Нынѣ сѣдз мій, рече, ѿткъ Гдѣ, и ѿстопи ѿ менѣ, и зѣбы свойми простишніи поядаютъ наѧ.

Ер. Пакъ ще востанеме ніе ісрайлтанетe, и нашій о градѣ ще да се созида, а вѣе, който проповѣдувате Христу, ще се посрѣмите: защо то пише за наѧ Божу чрезъ пророка: Зиждай Іерусалима Гдѣ разсканіа Ісрайлева соберетъ (псал. рмв. ст. 8.) Ісѹшламъ сокрушенію ихъ (ст. 9.) Прочее иль напрѣдъ, иль послѣ, токъ речениe има да се исполнити, що є тѣже грижа, и Ахрапіїскопе!

С. Ако се ёднажды созидат Іерусалимъ, и ёднажды се вѣе собрахте, затова що имаме мы помежду си? Не пленіи ли Навходоносоръ Іерусалимъ, и земля людіе те мы, и него сосипа? Слѣдъ токъ не оумилостиви ли се Божу, и града не созидали, и вѣсъ дѣто бѣхте разсканіи собра? Не предаде ли се вѣшій о градѣ во время то на пророки тѣ Йереміа и Барѣха на сопротивы тѣ, и раскопасе, и пакъ человѣколюбивый Божу се оумилостиви, и созидасе: и найпосле, да не дѣмамъ многъ то неговы вѣдѣ, дѣто истегли и Рымланетe, и развалисе со всѣмъ. Шо прочее седишъ и чакашъ пророчества, дѣто се исполниха и дважды и трижды, и нѣматъ вѣчъ никакво оутвержденіе? Обаче слѣшай изречениe то, дѣто рече собориша за вѣсъ, защо вы сердечни возненавидѣ Божу, като вы видѣ, че и тѣка на тѣмаш ще мы вѣдете непотрѣбни: и склѣ не соберутъ соборы ихъ и кровей, ни поманъ же имѣнъ ихъ оустнама мойма (псал. 61. ст. 4.) А заради приходающе то негово наслѣдіе, рече душа и Божу единородный сынъ неговъ: Ты єси оустроилъ достоаніе моє мнѣ (ст. 6.) Видишъ прочее, и єрвани! защо и всичко то си сѣрдце возненавидѣ вѣсъ Божу, и илччи вы и всички тѣ сбомища? Не ще да соберемъ, рече, нѣхны тѣ соборе и кърви тѣ, нито ще поменемъ имена та имъ съ мой тѣ оустны: кога прочее нити сбозъ оустны тѣ си не иска да вѣ помене Божу, за що стѣ вѣчъ достойни? за нѣро: развѣ потемнѣнни, слѣпи, исфарлени, и непоменѣти.

Ер. Не дѣма ли пророкъ о: Блаженъ ємѣже Божу йаковъ, помошникъ єгѡ, оупованіе єгѡ на Гда Божа свое гѡ (рмв. ст. 6.) И за вѣсъ избѣници тѣ не дѣма ли пакъ Давидъ: Погибнете избѣници и земли єгѡ (д. ст. 13.) Не дѣма ли и Мышеи: Ще погибнете вѣе, дѣто нѣмате законъ а вѣ помошь. И пакъ Йсаїа дѣма: Не радйтесь вси иноплеменници, сокрушился бо иримъ виулаги вы (д. ст. 14.) Понеже стѣ се очевидили и Божа, каквото що свидѣтельствуватъ пророкы тѣ, залѣдо се хвалите, и чакате.

С. Первш разомъ речения та, и вѣжды що значатъ, и послѣ се подсмыкай: защо токъ що дѣма: Блаженъ ємѣже Божу йаковъ помошникъ, за патріарха йакова се рече, а не за вѣсъ, който стѣ и не: а ако ли и заради вѣса дѣма, за що се хвалиши? Божа оублажава, а не йакова: ако ли речешъ, че вѣшто оупованіе є было на Гда, спорѣдъ каквото говбri писаніе, токъ бѣше некога, а сега не є: защо старый о законѣ нѣма вѣчъ никаква надежда, и вѣше то оупо-